

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ (6 Οκτωβρίου 2019)

Στην πίστη μας αγαπητοί μου αδελφοί διδασκόμαστε το μέγα μυστήριο της Αναστάσεως από τον Σωτήρα και θεό μας Ιησού Χριστό, τόσο με λόγια όσο και με τα ίδια του τα έργα.

‘Νεανίσκε σοι λέγω εγέρθητι’, είναι τα λόγια που χρησιμοποίησε ο ζωοδότης Κύριος, και αφού άγγιξε την σωρό του υιού της χήρας στην πόλη της Ναίν, ανέστησε τον νεκρό. Βλέπουμε τον μεγαλουργό Θεό και Δεσπότη, τον Κύριο μας Ιησού Χριστό να θαυματουργεί θαύμα μέγα. Η Ζωή, δηλαδή ο Χριστός να ζωοποιεί, η Ανάσταση να εγείρει τον νεκρό την ώρα της κηδείας. Μας βεβαιώνει με τον τρόπο αυτό και μας πληροφορεί για την προσδοκώμενη κοινή ανάσταση των νεκρών και συγχρόνως μας δείχνει από πριν την δική Του ζωηφόρο, και θεία Ανάσταση. Και μας φανερώνει δι’ αυτής την λύτρωση και την ελευθερία μας καθώς και την σωτηρία και την αιώνια ζωή.

Είναι φοβερή η ώρα του θανάτου για τον κάθε άνθρωπο, πολύ περισσότερο όμως όταν χάνεται το μονάκριβο παιδί της χήρας μάνας. Ο Χριστός παρακινεί την μητέρα του παιδιού να παύσει τον θρήνο και να κρατήσει τα δάκρυά της γιατί σε λίγο θα δει να καταργείται ο θάνατος και η όντως Ζωή να χαρίζει την ζωή.

Το θαύμα της αναστάσεως που επιτελεί ο Χριστός δείχνει το μεσσιανικό του έργο και την αποστολή Του, που είναι να καταργήσει τον θάνατο. Ο Χριστός με την δύναμη της θεότητάς του ανασταίνει το νεκρό παιδί και τον χαρίζει στην μητέρα του. Αυτός είναι και ο σκοπός του Θεού για τον κάθε άνθρωπο, να καταργήσει τον θάνατο και να ζωοποιήσει τον νεκρωμένο από την αμαρτία άνθρωπο.

Όσοι εκπληρώνουν τις άγιες εντολές του, ακόμη και αν πεθάνουν θα ζήσουν, σύμφωνα με τον δικό του λόγο ‘ό πιστεύων

εις εμέ καν αποθάνει ζήσεται'. Και 'έάν τις τον λόγον μου τηρήση, θάνατον ου μη θεωρήσει εις τον αιώνα'.

Μπορούσε ο Χριστός με τον λόγο του μόνο να κάνει το θαύμα, προτιμάει όμως να αγγίξει τον νεκρό, για να μάθουμε εμείς ότι το σώμα του Χριστού και Θεού μας είναι σώμα της ζωής και της αθανασίας και ότι Αυτός είναι Εκείνος που έπλασε στην αρχή με τα άχραντά του χέρια τον άνθρωπο και με το θείο και νοερό εμφύσημά Του, του έδωσε ψυχή και ζωή. Επίσης Αυτός πρόκειται να αναστήσει με τον ήχο της σάλπιγγας την ανθρώπινη φύση αφού θα αναστήσει ζώντες και νεκρούς.

Τον λόγο του Θεού τον δέχονται με την ακοή τους ακόμη και οι δαίμονες και οι φαύλοι άνθρωποι, το θέμα όμως είναι ποιος θα προσλάβει τον λόγο της σωτηρίας όχι ως απλή ακρόαση, αλλά ως λόγο ανακαινιστικό που θα ζωοποιήσει την ψυχή και θα παρακινήσει την καρδιά σε προσευχή και μετάνοια. Δεν θα δει λοιπόν θάνατο όποιος βάλει ως προτεραιότητα την πνευματική του υπόσταση και γίνει σταθερός φύλακας των θείων εντολών και προσταγμάτων του Θεού.

Είναι λοιπόν ανάγκη αγαπητοί μου να ζωοποιήσουμε και να αναστήσουμε τις νεκρωμένες από την αμαρτία ψυχές μας. Κανείς να μην απελπισθεί αλλά με ελπίδα στο θείο Του έλεος να προσπέσουμε και να κλάψουμε ενώπιον Του.

Ας έχουμε κατά νου ότι τρεις αναστάσεις έγιναν από τους Προφήτες πριν από την παρουσία του Κυρίου και τέσσερεις από τον ίδιο τον Χριστό. Πρώτη ήταν η ανάσταση του υιού της Σαραφθίας, που ανέστησε ο Ηλίας. Δεύτερη του υιού της Σουμανίτιδος, η οποία έγινε από τον Ελισαίο. Και Τρίτη αυτή που έκανε το νεκρό σώμα του Ελισαίου. Επειδή ο Ελισαίος έλαβε διπλό το χάρισμα μετά την ανάληψη του Ηλία. Γι' αυτό και μολονότι ήταν νεκρός ανέστησε τον νεκρό που του απέθεσαν πάνω στο σώμα του. Τέταρτη ανάσταση είναι του νέου για τον οποίο μιλούμε που είναι και η πρώτη που έγινε από τον Χριστό, όμως δεν ανέστησε αυτόν τον νεκρό όπως ο Ηλίας και ο Ελισαίος, με προσευχή και παράκληση αλλά εξουσιαστικά. Πέμπτη ανάσταση είναι της θυγατέρας του Ιάειρου. Έκτη του Λαζάρου του τετραημέρου. Έβδομη αυτή η οποία έγινε στο Πάθος του Χριστού, όταν 'πολλά σώματα των κεκοιμημένων αγίων ηγέρθη'. Όλες αυτές τις ακολούθησε όγδοη η Ανάσταση του Κυρίου.

Όλες οι αναστάσεις των νεκρών που αναφέραμε οδήγησαν ξανά κάποτε στον θάνατο, αυτή όμως η δική Του Ανάσταση, έμεινε ανώτερη από τον θάνατο. Διότι η ανάσταση των νεκρών, η οποία πρόκειται να γίνει κατά τον όγδοο αιώνα δεν θα διακοπεί πλέον από τον θάνατο αλλά θα είναι ακατάλυτος και αιώνια.

Π. Σ. Π.